

сяцы послѣ отъ какъ отъ Сибирь излѣзла бѣше, съ толико дерзновеніе и съ толика надежда какво-то кога-то первый-атъ день ва путешествіе-то си трагнала бѣше.

Она отиде въ домъ-атъ на водителъ-атъ си да сѣди при Екатеринбургскій-атъ каналъ и преди да знае какво ще прави, и какъ да подаде превручителни-те нейни писма. Бѣ нѣкое время като загубена въ великій тойзи градъ, и така загуби драгоцѣнно едно время,

Купецъ-атъ занятъ съ своя-та торговія, никакъ за нея не мисляше; Онъ обаче одолженъ бѣ да намѣри домъ-атъ на княгиня-та Т * * *. Но преди да исполни обѣщаніе-то си принудяся за Рига да иде и да остави Прасковія подъ покровителство-то на жена-та си, коя-то твердо добро я гледаше, безъ да може обаче никакъ да ѝ спомогне на намѣренія-та ѝ.

Писмо-то отъ Госпожа Г. * * * надписано бѣше до едно лице кое-то отватъ Нева живѣяше. Понеже надписъ-атъ весма обстоително надписанъ бѣше, Прасковія, нѣколко дни послѣ копецово-то отшествіе, тръгна наедно съ гостю-